

Mistryně,
byl jsem tak hluboce pohnut.
Myslel jsem si
v tom okamžiku,
že jistě oslepnu. (Rozumím.)
Ale ten hřebík najednou
zastavil přede mnou.
(Rozumím.)
A spadl na moje oko
jemně. Byl to skutečně...
Bylo to původně
velmi nejisté.
Později jsem si slíbil,
že získám zasvěcení.
Skutečně to tak bylo.
Jen kvůli vašim očím?
V tom okamžiku jsem
si pomyslel...
Žiji z psaní článků. (Já vím.)
Jsem reportér zpráv,
kdyby se mé oči zkazily,
jak bych se uživil?
Co jiného byste mohl dělat?
Je to nejdůležitější
část vašeho těla.
Ano.
Děkuji Vám, Mistryně.
Dobrá, teď tomu rozumím.
Proto jste tak
emocionální. Dobrá.
Ale řeknu vám,
že to není nic.
Skutečně to není nic,
zachránit vás od nemoci,
rakoviny jater, zranění
nebo bouračky.
Tyto věci jsou pro
vás velmi důležité,
samozřejmě, rozumím.
Já vím, že když získáte
osvícení nebo půjdete
touto cestou,
jistě se objeví různé
druhy magické síly a zázraků.
Co se má objevit, objeví se.
Je spousta takových věcí.
Není to tak,
že toto není nic.
Mám na mysli to,
že zachránit naši duši

je nejpodstatnější,
rozumíte?
Proto moje srdce cítí bolest,
když nějaká cítící bytost
nedosáhne úrovně,
které by dosáhli, kdyby chtěli
duchovně praktikovat.
I když onemocníme
nebo zemřeme, není to nic.
Zrození, stárnutí, nemoc
a smrt
se musí stát.
Toto je fyzické tělo.
Je jedno, kolik
máme potíží,
jednoho dne opustíme
tento svět utrpení.
Pokud ale
nebyla duše zachráněna,
je to skutečné utrpení.
Život za životem
se budou reinkarnovat
a dál trpět.
Budou trpět víc a víc
a vytvářet víc a víc
špatné karma (odplaty).
Pokaždé
se budou reinkarnovat,
budou potkávat víc lidí,
vytvářet víc vztahů,
budou v kontaktu s nějakými
špatnými lidmi atd.,
a jejich karma (odplata)
se bude komplikovat
víc a víc
a pak pro ně
bude těžší a těžší
vystoupat do
vyšších království.
Proto skutečně, když říkáte,
že jste mi vděční za to,
že jsem vás zachránila
od nemoci,
že jsem zachránila vaše oči
nebo vyléčila vaši rakovinu,
rozumím
vaši vděčnosti,
ale už tyto
nedůležité věci nezmiňujte.
Jsou to triviální záležitosti.

Jen víc meditujte
a spojte se se svojí
vlastní všemohoucí silou.
To je nejlepší.
Probudte vaši
všemohoucí sílu
a používejte ji každý den.
Jinak budete umírat
s lítostí a bolestí.
Budeme trpět,
když žijeme
a budeme umírat s lítostí.
Tak to skutečně je.
Umírání s lítostí
je takové.
Všichni jsme neuvěřitelní,
velcí a všemohoucí,
ale trpíme tak moc,
protože se nemůžeme spojit
s touto silou.
V tomto životě není
snadné se s touto silou spojit.
I když to uděláme,
čas od času jsme odpojení.
I kdybychom jsme se my
neodpojili, někdo
by nás vpředu blokoval.
Naše vlastní ego,
jiní lidé, naše práce,
naše politická minulost,
problémy naší rodiny,
naš přítel, naše přítelkyně,
děti, manžel atd.,
všichni stojí na cestě
k našemu vlastnímu Já,
abychom se k němu
nepřiblížili.
Proto tolik trpíme.
Původně jsme
neměli mít žádné utrpení.
Původně jste měli být
tak jako já, měli jste
mít, co byste chtěli,
volní a takto šťastní.
Jak můžeme této úrovně
dosáhnout rychleji?
Už jsem o tom mluvila.
Je to velmi těžké.
Tento svět, ve kterém
žijeme je takový.

Já sama bych měla
být volná a šťastná,
ale jsem vámi všemi
vláčena sem a tam,
takže se cítím stejně,
jako vy a jsme smíchaní
dohromady.
Babička,
prababička.
Bydlím ve stejném
pečovatelském domově,
jako ta starší sestra.
V ten den, 12. května,
byly narozeniny Mistryně
a toho rána, jakmile
jsem vstala, někdo zakřičel:
„Utečte! Hned utečte!
Všichni rychle odejděte!
Musím zajistit budovu.
Budova prosakuje!
Musím ji zajistit!“
Všechny nás tedy vyhnali.
Všichni jsme se v tom
okamžiku velmi špatně cítili,
protože ten den byly
narozeniny Mistryně –
jak nás mohli vykopnout?
Ona byla se zasvěcenou,
která zrovna mluvila.
Obě přežily zemětřesení
v provincii Sichuan.
Ony byly spolu.
Přijeli sem společně.
Ona chtěla opravit budovu.
Řekla: „Když ji ty
neopravíš, pak já ano.“
Tak šla hledat lidi,
aby ji zajistili.
Dělníci přišli
a zkontrolovali tu budovu.
Jakmile jsme sešli dolů,
abychom stáli u domu,
začal se třást.
Jelikož jste opustili budovu,
nebyli jste zraněni.
A pak se začala otřásat.
Kdybychom toho dne
neopustili tu budovu...
Dobrá!
Bylo nás tam přes 40.

Bylo vás přes 40.
Bylo nás přes 40.
Všichni opustili tu budovu.
Všichni opustili budovu.
Jen já, ona a další...
Bylo vás několik společně.
A další,
my tři jsme byli dohromady.
Dobrá a potom?
Toho odpoledne a večer
jste vzaly ven všechny
deky, abychom pomohly
při záchranných pracích.
Všem sestrám zasvěceným,
které žijí v tom domově pro
staré, je přes 60 let.
Když je vyhnali,
začalo zemětřesení.
V té době byla
situace velmi zlá.
Po zemětřesení daly
tyto ženy všechny své deky
na záchrannou pomoc.
Byly dobře zásobované
jídlem a vodou,
proto vše darovaly
na záchrannou pomoc.
Už nám ten příběh
vyprávěly cestou sem.
Proto ho dobře znáte.
A ani nemusíte
poslouchat. Dobrá.
Pak ho můžete dovyprávět.
Proč čekat na ni?
Dobrá, pokračujte.
Ona je tedy velmi vděčná.
Dobrá. Ona zná ten příběh,
tak mi ho může říct.
Ona je velmi vděčná.
Ona je velmi vděčná,
že Mistryně vše
zorganizovala.
Ta sestra je opravdu
nechtěla vyhnat.
Až po tom všem
si ty starší sestry
uvědomily, že jsou
velmi vděčné. (Dobrá.)
To vše
zorganizovala Mistryně.

Byly vděčné jen
za to. Dobrá. Dobrá!
Není zač.
Dobrá, dobrá.
Říkala, že aby
opravily tu budovu,
té staré sestře
velmi natekly nohy.
Je jí sedmdesát osm.
Ona chce opravit
tu budovu, aby tam mohli
mít všichni místo
na společnou meditaci.
Jí naprosto nezáleží
na jejím stavu.
Dobrá.
Velký Bódhisattva,
obdivuji ji!
Děkuji Vám, Mistryně.
Kdyby toho dne
nebylo Vás,
nejen náš dům –
všichni lidé
v sedmi vesnicích
v Dujiangyanu by zemřeli.
Modlila jsem se k Mistryni.
Nahlas jsem volala Mistryni.
Nemohla jsem nic říct,
jen volat jméno Mistryně.
Byla velká tma, ale
jakmile jsem zavolala
Mistryni, vyšlo slunce
a silný déšť ustal.
a silný déšť ustal.
Přes 2 000 lidí!
Dobrá.
Měla jste poradit lidem,
aby praktikovali duchovně,
ne aby to pokaždé
dělali takto.
Někteří lidé jdou ven
distribuovat mé obrázky
pro ochranu dalších lidí.
To není správný koncept.
Mohu být schopná jim
pomoci, ale taky nemusím,
protože když
nepraktikují duchovně,
jejich špatná karma (odplata)
bude těžší a těžší.

Pak budou na mě takto závislí, a budou dělat všechny ty špatné věci. To by nefungovalo. Oni by si mysleli, že když mají moji ochranu, mohou si dělat, co chtějí. Když je budu chránit, budu zasahovat do jejich karmy (odplaty). Když je nebudu ochraňovat, budou vás vinit, že jste jim lhali. Rozumíte? Nejsprávnější způsob je, vybízet je, aby duchovně praktikovali, ano? Dejte jim materiály ke čtení. My bychom měli duchovně praktikovat, protože sami máme tuto přirozenost Buddhy. Pokud znovu nalezneme vlastní přirozenost Buddhy, budeme mít vše a nebudeme už muset prosit Mistra. Rozumíte? (Ano.) Jak to, že lidé nevědí, jak velcí jsou? Je to taková škoda. Mnozí lidé jsou slepí a to je taková škoda. Jsou skutečně velcí, ale nenašli své velké Já, aby ho využívali. Proto jim neříkejte, aby se modlili k Mistryni o pomoc, ani jim nedávejte mé obrázky, aby je ochraňovaly. To není dobrý koncept. Ano? Nejlepší je, nedělat to. Vybízejte je, aby praktikovali a vydělali si své zásluhy. Například, vy jste praktikovala a máte vše. Vy se ke mně vůbec nemusíte

modlit, a přesto máte všechno, ano? (Ano.) Někdy například, když překvapí katastrofa, nemáte čas se modlit, a Mistr vás stejně zachrání. To síla Mistra vás přijde zachránit. Jen po katastrofě ke mně cítíte vděčnost a modlíte se ke mně. Někdy v době nouze nemáte čas se modlit. Nicméně, síla Mistra je vaše vlastní síla. Vy všichni máte tuto sílu. Proto poté, co jsme spojeni, je vše možné. Pro ty, kteří nezískali spojení, kteří jsou slepí a nejistí je to skutečně velmi těžké, rozumíte? Kdybych je dnes zachránila, šli by ven a konzumovali by znovu maso a alkohol, k čemu by to bylo? Nestačí zachránit fyzické tělo. Říkala jsem vám, že necítím nic mimořádného, i když jsem zachránila vaše fyzické tělo, uzdravila jsem vaše rány nebo vyléčila vaše nemoci. Pro mne jsou tyto věci velice přirozené. My, duchovní praktikující rozhodně máme požehnané odměny. Proto je nejlepší říct lidem, aby duchovně praktikovali. Dejte jim materiály ke čtení, kolik toho mohou přečíst. Pokud neumí číst, pak jim poraďte a řekněte jim o mém učení.

Když budou rozumět a přijmou moje učení, mohou získat jejich vlastní vnitřní poklad a nemusí se vůbec modlit ke mně. Takže nedávejte vždy lidem mé obrázky a neříkejte jim, aby si je nechali na ochranu. Proč je ochraňovat? Později mohou jít zabít, pít alkohol nebo dělat znovu špatné věci. Na co? Kdybyste je ochránili, bylo by to pro ně dokonce horší. Byli by na mé ochraně závislí a mysleli by si, že budou v pořádku, ať dělají cokoli. To není správné, ano? Nedávejte už lidem moje fotky a neříkejte jim, že je ochrání. Zapomeňte na tento koncept. Nejlepší je, aby lidi chtěli být probuzeni sami, aby hledali svoji vlastní ochrannou sílu. Pak ji budou moct používat napořád, ano? Když jste poprvé přišli, nedovedli jste ještě chodit, proto jsem vám pomáhala, tím, že jsem vás trochu tlačila nebo vás chvíli nesla. Později už chci, abyste šli sami, ne abych vás každý den nosila, rozumíte? Kdybych vás každý den nosila, byli byste zmrzačení. Ano? Zpravodaj? Dobrá. Máte nějaké další otázky? Ne. To je dobře, když ne, když nemáte otázky, pak meditujte.

Jsou skoro
čtyři ráno. Dobrá.
Děkuji, Mistryně.
Není zač.
Dobrá, meditujte.
Já jdu vedle.
Uvidíme se možná zítra,
ano?
Dobrá, meditujte.
Dobrá, zhasněte světla.
Děkuji Vám, Mistryně.
Prosím, pečujte o sebe.
Uvidíme se později. Myslím,
uvidíme se dnes později!
Ne, že se uvidíme zítra,
protože jsou už
4 hodiny ráno.
Ano.
Takže to není zítra.
Ano.
Uvidíme se, Mistryně.
Dobrou noc, Mistryně.